

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

• Έν Ἀθήναις δραχμας 10. — Έν ταῖς ἑκαρχίαις δραχμας 11

Τεμάται λεπτῶν 10

• Έν τῇ ἑξωτερικῇ φράγμα χρυσῶ 18.

Τεμάται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Ο ΚΑΥΤΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

— Τραγούδι εἰς τοὺς πατέρας τοῦ Ἔθνους —

Μέτ' εἰς τὴ βουλή σακόνονται
Τοῦ Ἔθνους οἱ πατέρες,
Μὰ λόγια μόν' ἀλλάζουνε
Ἄντι ν' ἀλλάζουσι σφαίραις.
Τί κρῖμα! πόσο ἤθελα
Νὰ βγάξω τὰ πιστόλια
Κι' ἄντις γὰρ λόγια μάταια
Ν' ἀλλάζανε τὰ βόλια!
Ν' ἀσπράφτανε ἑστὰ χέρια τους
Ρεβόλβερ καὶ μαχαίρια
Κι' ἔχι, ἑστὰ μπεχλιβάνηδες,
Νὰ πλάνωνται ἑστὰ χέρια.

Ναί, ἤθελα ὁ Γουλιμῆς
Νὰ γύνεται ὁσάκις
Ἐστὸ βῆμ' ἀναστηλόνοται
Ὁ διάβολός του Σάκης
Καὶ νὰ τ' ἀνάβῃ πιστολιαῖς
Καὶ ἤθελα τὸ Ράλλη
Τὸ σκιδι τοῦ ἔξηναδου
Νὰ βάλῃ εἰς τὸ κεφάλι,
Τὸν Δηλιγιάννη ἤθελα,
Ἄντις τῆ μοναρχία,
Νὰ θείλῃ μὲν γὰρ τὸ λσὸ
Γερὴ δημοκρατία,
Τίμια, κοκκινόσκουφη.
Τὰ δόντια του νὰ τρίξῃ
Καὶ τὸν Τρικούπη ἑστὸῦ λαοῦ
Τῆ δύναμι νὰ πνίξῃ.

Καιρὸς, πατέρες βουλευταί,
Ν' ἀλλάξετε παλαιστρα,
Πρὶν σᾶς χαλάσῃ ὁ λαὸς
Ἄξάφνου τῆ μανέστρα,
Τοῦ κίκου μέσα στὴ βουλή
Χαλάτε τὸ λαρύγγι.

Ἢ πεῖν ἀπ' ὄξω τὸ λαὸ
Τὸν φοροξεροσφίγγει,
Κι' ἂν θέτε νὰ μὴν παίρνετε
Χαράμι τὸ λουφέ σας,
Καὶ νὰ πλερώνῃ ὁ λαὸς
Ἄμύντε τὸν καφέ σας,
Κλείστε τῆς πόρταις τῆς βουλῆς,
Ἐστὸς δρόμους ξεχυθῆτε
Καὶ κατ' ἀλλήλων ἑστὰ σκυλιὰ
Πατέρες μας, ριχθῆτε,
Ν' ἀκολουθήσουν μονομιάς
Τὸ φοβερὸ καυγᾶ σας,
Σεῖ δυὸ ἀγριοκόμματα
Τὰ ἔρημα παιδιὰ σας.

Μωρὲ πατέρες βουλευταί
Ἐλάτε ἑστὰ καλά σας,
Ἐστὸ λόγια μὴ χανόσαστε
Καὶ κάτσετε ἑστ' αὐγά σας.

Μπορεῖς, ἀντιπολίτευσις
Ἐστ' ἀλήθεια νὰ τὸ δείξης;
Μπορεῖς καὶ μ' ὀδοφράγματα
Τὸν πόλεμο ν' ἀνοίξης,
Νὰ δώσῃς θάρρος ἑστὸ λαὸ
Νὰ διώξῃ τοὺς τυράννους
Καὶ ἔχι γίγας ἑστὰν κί αὐτὸν,
Νὰ προσκυνᾷ νάνους.
Ἄν σοῦ βαστᾷ, ξεσπάθωσε,
Μ' ἀλλοίμονο, ἂν τώρα,
Ἐμπρός! .. ἔμπρός! ἐπαίριαζε
Νὰ σκούζῃ ἢ σάλπιγγά σου
Φοβίξης μέσα στὴ φωτιά
Παγόντης τὰ παιδιὰ σου,
Γιατὶ βαρῆς ἀνέλπιστα
Ἀκόμα τῆ Θεώρα!

Μωρή ἀντιπολίτευσις
Δὲν ἀνοιωτες ἀκόμα
Πῶς ἄλλο εἶναι ὁ λαὸς
Κι' ἄλλο τὸ ἔρμο κόμμα,
Ἐδῶ Πατρίδα χάνεται
Καὶ σὺ τὰ λόγια χάνεις

Μέσ' ὀσὴ βουλή; τὸ ἔθνος πιὰ
Δὲν εἶν' ὁ Δηλιγιάννης,
Δὲν εἶν' ὁ σὶρ Χαρίλαος,
Δὲν εἶν' ἡ βασιλεία
Τὸ ἔθνος σώζεται μὲ μιὰ,
Μὲ μιὰ δημοκρατία!

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ Ῥουμανία ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως τῆς Πλεύνας καὶ ἐν συμποσίῳ, δοθέντι ἐπὶ τούτῳ, ἐπλεξε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐνδοξοῦ ἡμέρας ὁ βασιλεὺς Κάρολος, ὁ τὰς δάφνας αὐτοῦ δρέπων ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ἔθνου; ὁ κυβερνᾶ, ὁ κατ' ἐξοχίαν στρατιώτης βασιλεὺς, ὁ τὴν ἀμορφοῦ ὕλην τοῦ ἀκαταρτίστου λαοῦ τῶν Βλάχων, τοῦ ἀδοξοτέρου τῶν λαῶν, τοῦ περιωνύμου διὰ τὸ κύπτειν, δουλεύειν καὶ ἀγνοεῖν τί ἐστὶ ἐθνικὴ ὑπαρξίς καὶ δόξα καὶ προσωπικὴ ἐλευθερία δημιουργήσας καὶ μετασχηματίσας εἰς στρατιωτικὴς κράτιστα συντεταγμένον ἔθνος μὲ τὰς δάφνας του, μὲ τὰ τρόπαιά του, μὲ τοὺς ἡρώεστού, μὲ τὴν Πλεύνα του, μὲ τὰς ταξιαρχίας τοῦ ἀξιωμαχοῦ στρατοῦ του, μὲ τὰ μεγάλα γυναικίᾳ του, ὁ Κάρολος, λέγομεν, ὁ πραγματικῶς ἀνὴρ καὶ ἀληθὴς βασιλεὺς καὶ οὐχὶ κοῦκλα ἢ μεταπράτης μεριμνῶν μόνον, πῶς θὰ περάσῃ τὴν ἡμέραν του εὐδαιμονότερον, ποῦ θὰ διασκεδάσῃ καὶ πόσα θὰ εἰσπράξῃ ἐκ τῶν κτημάτων, τῶν αἰγῶν, καὶ προβάτων καὶ ὄρνιθων του ἢ θὰ περισυλλάξῃ ἐκ δωρεῶν τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ὑπηκόων του διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ θυλάκιόν του. . .

«Χάρις εἰς τοὺς αἵματηροὺς ἀγῶνας, τοὺς συναρθεύοντας ἐν Βουλγαρίᾳ—εἶπεν ὁ Κάρολος—ἡ Ῥωμανία συνροθάνθη τὴν ἑαυτῆς δύναμιν καὶ ὑψώθη εἰς τοιοῦτον ὕψος, ὥστε δικαιούμεθα νὰ ἐπαυρώμεθα διὰ τοῦτο. . .

«Πεποιθὼς ὅτι ἡ πατρίς θέλει εὐρεῖ ἐν ἐκάστῳ στρατιώτῃ Ῥουμάνῳ θαρρᾶλλον καὶ ἀροπιωμένον ὑπερασπιστήν, εὐλομαί ἐξ ὅλης ψυχῆς ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ προσφιλούς μου στρατοῦ! Ζήτω ὁ στρατός!»

* *

Εὐτυχεῖς οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες τοιούτων βασιλέων ἤξιωθησαν ὑπὸ τῆς Μοίρας.

Βασιλέων, οἵτινες δικαιῶνται μετὰ τοῦ ἔθνους αὐτῶν νὰ ἐπαίρωνται ἐπὶ πολεμικοῖς ἀνδραγαθήμασι καὶ ἀνδρείᾳ!

Βασιλέων, οἵτινες στεφανοῦσι τὸ μέτωπον αὐτῶν διὰ δάφνης, κτηθείσης εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, καὶ αἴρουσιν αὐτὸ ὑπερῆφάνως πρὸ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ τῶν ἀσπίλων δαρνηστερῆς, ἐντίμως καὶ ἐπαξίως φέρον τὸ στέμμα.

Βασιλέων, οἵτινες ἀποκαλοῦσι τὸν στρατὸν τῆς πατρίδος **προσφιλή!** καὶ δικαιῶνται νὰ τὸν ἀποκαλοῦσιν οὕτω, διότι συνεμῆθησαν μετ' αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς πατρίδος.

Βασιλέων, οἵτινες περιβάλλουσι τὸ στέμμα αὐτῶν δι' αἰγλῆς καὶ δόξης καὶ δὲν περιμένουσι νὰ περιβληθῶσιν αὐτοὶ αἰγλῆν ἐκ τοῦ στέμματος, οὐδὲ πειρῶνται ὑπὸ τὴν ψευδῆ αὐτοῦ λάμπριν νὰ καλύψωσιν αἴσχη καὶ ἀνανδρείαν. . .

* *

Τοιοῦτοι εὐτυχεῖς λαοὶ εἰσὶν, ἵνα περιορισθῶμεν εἰς τὴν Ἀνατολήν μας, ὁ ἀνδραποδωδὴς Βουλγαρικὸς καὶ ὁ ἀγνώστου καταγωγῆς καὶ αἰωνίως δουλεύον Βλαχικὸς. . .

Παρ' ἐκεῖνοις μὲν Ἀλέξανδρος ὁ Βάττεμπεργ, παρὰ τούτοις δὲ Κάρολος ὁ Α' ἐδημιούργησαν ἐκ τοῦ μὴ εἶναι λαοὺς, ἀνέστηρον αὐτοὺς ἐκ τοῦ βορβόρου καὶ ἐκ τῆς ἀσημότητος καὶ ἀδοξίας.

Καὶ οἱ ἀνύπαρκτοι ἐθνικῶς καὶ ἱστορικῶς λαοὶ, αἱ ἐν παγκύτῃ ἀμαθείᾳ κύπτουσαι ἀγέλαι τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Βλάχων ἐγείρονται νῦν ἐνώπιον ἡμῶν γίγαντες τροπαιοῦχοι,

οἱ ἥρωες τῆς Σιλιβρίτσας, οἱ γενναῖοι τῆς Πλεύνας μαχηταί.

Ἄλλ' ὑπάρχει οὐ μακρὰν τοῦ ἀνωτέρου καὶ ἕτερον ἔθνος εὐτυχέστερον, μακαριώτερον. . .

Ὡς τὰ προορηθέντα κρατίδια ἔχουσι τὸν ἡρώα των τῆς Σιλιβρίτσας, τὸν διαφηρότερον τῆς Πλεύνας ἐστεμμένον στρατηγόν, οὕτω καὶ τὸ τελευταῖον ἔχει τὸν ἐνδοξόν μαχητὴν του. . . ἐν χαρτοπαιγνίῳ, τὸν διαβόητον ἡρώα του. . . ἐν ἀποκλεισμῷ! . . .

Ἔχει καὶ οὗτος τὸν στρατὸν του, ὑπὲρ οὗ κόπτεται καὶ μεριμνᾶ, στρατὸν σφιγνόντα καὶ μαχητότατον. . . ἐξ ἀλεκτόρων, ὄρνιθων, χηνῶν, αἰγῶν, βοῶν, προβάτων, κορίκλων. . . τουτέστιν—ἵνα μὴ παρεξηγηθῶμεν—ἐκ ζουάνων, εὐζώνων, πεζῶν, πυροβολικοῦ, ἱππικοῦ, οὐλάνων, οὐσσάρων, ἀεροβολιστῶν κλπ.

Ἔχει καὶ οὗτος τὴν Σιλιβρίτσαν του ἐν τῷ *ton Repros* καὶ θηρεύει τὴν δόξαν. . . ἐν τῇ θήρᾳ λαγυδέων καὶ. . . καλλονῶν.

Δρέπει καὶ οὗτος τὰς δάφνας του. . . ἐν τοῖς βαθυσκαίσις αὐτοῦ παραδείσις μετὰ βόδων καὶ μύρων συμπεπλεγμέναις.

Ἀποκαλεῖται καὶ οὗτος ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ (!) αὐτοῦ καὶ ἀρχιναύαρχος τοῦ στόλου (!) του. . .

Περιβάλλεται συχνὰ τὴν περίρυσον τοῦ στρατηγῆος ἢ τοῦ ναυάρχου στολὴν καὶ κτᾶται ἀξιοσημείωτον συλλογὴν παρασῆμων ἀδαμαντοκοιλίτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰς ἃ ἔχει ἰδιαιτέρας ἀδυναμίας. . .

Κάμνει καὶ αὐτὸς τὰς κατακτήσεις του. . . εἰς γαίας ἢ καρδίας τῶν ὑπηκόων του.

Καὶ ἐν τῇ ἀπειρῳ αὐτοῦ οἰκτιροσύνη καὶ μακροθυμία ποιεῖται χρῆσιν τῆς βασιλικῆς προνομίας τῆς χάριτος πονέμων αὐτῆν καὶ εἰς διαδοχικοὺς καὶ ἀμοιχαρεῖς ἀρχιληστὰς καὶ ἐὰν οὗτοι ἐλήστευσαν ἐθνικοὺς εὐεργέτας καὶ ἐὰν ἠρῆμωσαν χώρας ὁμοφύλων. . .

* *

Ὅπόσον εὐδαίμον τῇ ἀληθείᾳ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο τὸ κυβερνόμενον ὑπὸ τοιοῦτου χαριτοβροῦτος ἥρωος.

Τί δὲ, ἀπέναντι τοσοῦτων χαρισμάτων, ἐὰν ἡ κληρονομία τῶν προγόνων τοῦ ἔθνους ἐκεῖνου διαρπάξῃται ὑπ' ἄλλοφύλων, τί, ἐὰν τὸ ἔθνος διὰ τῶν ἀγῶνων καὶ ἰδρώτων του κοπιᾷ καὶ μοχθῇ ἵνα παρῶνται ὀλίγοι κληῖται καὶ πληροῦται ἐν μέγα βαλάντιοις:

Τοῦναντίον ἀξιωμακάριστον ὄλωσ καὶ ζηλευτὸν τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ τὴν τελευταίαν ἰμάδα τῆς ὑπάρξεώς του ἔξαντλεῖ καὶ μοχθῇ καὶ δουλεύει καὶ κύπτει ἐν ταπεινώσει, ἐθνικῶ ἐξευτελισμῷ καὶ οὐκ εἶδει καὶ ὅσει ἑαυτὸ, ἵνα τρέψῃ διηγους ἐκεῖ ἐπάνω ὕψηλὰ ἱεροῦς τοῦ Κεσπετωλίου χῆνας! . . .

Rouge.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΩΤΗΣ—ΤΑΚΗΣ—ΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης Βουλγαριώτης ὑπέκρυψεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του τὸν ἐκ τῆς φοβερῆς οἰκογενείας τῶν ἀρχιληστῶν Τάκιδων λήσταρχον Ἀλέξ. Τάκην, κατόπιν δὲ παρανόμως

καὶ χάριν κομματικῶν λόγων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ βίβῃ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περιλαμβανόμενων ἐγκλημάτων περιστάσεων ἐχορήγησεν εἰς τοὺς γάμους, καταδικασθέντα εἰς θάνατον διὰ καθ' ὑποκοπὴν ληστεϊκῆς πράξεως, ἐξ' ὧν καὶ διὰ μίαν μόνον τοῦτων ἦτον ἄξιος λαμπρότης.

Διὰ τὴν παρανομίαν τοῦ ταύτην καὶ τὴν ἀνήκουστον καὶ πρωτοφανῆ ὑπερβίαν τοῦ πρὸς τοὺς νόμους, ἄρκετος πάταγος ἐγένετο ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, καὶ αὐτὸς δὲ οὗτος θελήσας νὰ δικαιολογηθῆ κατόρθωσε μεταπίπτων ἀπὸ ψεύδους εἰς ψεύδος καὶ ἀπὸ ἀντιφάσεως εἰς ἀντιφασιν ν' ἀπαγγεῖλη μόνος τοῦ τὴν καταδίξιμν του.

Αὐτὰ ὅλα εἶναι παλαιὰ ἱστορία· τὴν γνωρίζομεν ὅλοι· οὐδὲ προτιθέμεθα ἐνταῦθα νὰ παραξέωμεν ἐκ νέου τὴν ὄζουσαν καὶ βορβορώδη ταύτην ὑπόθεσιν.

Ἐπίσης ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἂν καὶ ἐξαναστάσα ἐπὶ τούτῳ ὅλη ἡ κοινωνία καὶ ὁ τύπος, μὴδ' αὐτῶν τῶν φίλα τῇ Κυβερνήσει φρονουσῶν ἐφημερίδων ἐξαιρουμένων, ἀπῆται τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἐνόχου τούτου ὑπουργοῦ ἐκ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, οὗτος ἐμμένει ἐν αὐτῇ ἐξακολουθῶν μάλιστα νὰ εἶναι ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, προϊστάμενος δηλονότι τῶν Δικαστῶν καὶ Εἰσαγγελέων, αὐτὸς ὅστις ἔπρεπε νὰ εὐρίσκηται πρὸς τοὺς ὡς κατηγορούμενος δέσμιος καὶ τρέμων· αὐτὸς ὁ προστάτης, ὁ σύντροφος, ὁ κολλίγας τῶν ληστῶν· διότι βεβαίως ἐκτὸς τῶν κομματικῶν λόγων ἐφ' ὧν ἐβασίζετο ὁ πολὺς Τάκης, δὲν θὰ προσέφυγεν εἰς τὴν βουλευτικὴν οἰκίαν μὲ τὰς χεῖρας κενὰς Ἀθερωραίου χροσσοῦ.

Ἐκείνο ὅμως ὅπερ δὲν γνωρίζετε καὶ διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς ἀπορούμεν, εἶνε τὸ ἐξῆς.

Πῶς δὲν ἠκούσθη οὔτε μία φωνὴ διὰ τὴν υπογράψασαν τὴν χάριτα τοῦ τέρατος Τάκη, κατὰ τύπους μὲν ἀνεύθυνον, πρᾶγματι ὅμως ἠθικὴν εὐθύνην ὑπέχουσαν φιλενάδαν μας Βασιλείαν;

Ἐὰν εὐρέθη εἰς ὑπουργὸς καὶ ἐζήτησεν ἐν ὑψίστῃ ἀνακείῃ παρὰ τῆς βασιλείας νὰ υπογράψῃ τὴν χάριν ἐνὸς κακούργου ἀξίου γιλιῶν κατατομήσεων, ἔπρεπεν αὐτὴ νὰ γίνῃ ὄργανον τοῦ ἀσυνειδήτου τούτου ὑπουργοῦ, καὶ νὰ υπογράψῃ ἀβασανίστως ταύτην; Δὲν ἔπρεπε ν' ἀντιτείνῃ εἰς τοῦτο καὶ μετ' ὄργης νὰ ξεσχίσῃ τὸ καλλιγραφημένον ἐκεῖνο διάταγμα, καὶ νὰ τὸ πετάξῃ εἰς τὸ ἀναιδὲς πρόσωπον τοῦ ἀσεβοῦς ὑπουργοῦ;

Ἴσως ὅμως μᾶς εἶπητε ὅτι ἡ Βασιλεία ἐγένετο θῦμα τοῦ ἀπατεῶνος ὑπουργοῦ τῆς.

Ὅχι! ὄχι! Αἱ βασιλεῖαι δὲν πρέπει νὰ γίνονται θύματα· ἡ δικαιοσύνη ἠδύνατο νὰ ζητηθῆ καὶ νὰ μελετηθῆ, ὅπως πρέπει νὰ γίνηται ἐπὶ παντός ζητήματος ἀφορῶντος ἀπονομὴν χάριτος ἢ καταστροφὴν ζωῆς ἀνθρωπίνης. Ἄλλως αἱ βασιλεῖαι καθίστανται ἄλλοτε μὲν δολοφόνοι ἀνθρώπων μὴ ἀξίων θανάτου, ἄλλοτε δὲ πρόξενοι ἀναριθμητῶν συμφορῶν τῇ κοινωνίᾳ διὰ τοῦ χαρίσματος τῆς ζωῆς εἰς τέρατα ὡς τὸν Τάκην.

Ἄλλὰ καὶ ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ἠπατήθη ἐξ ἐπιπολαιότητος ἡ βασιλεία (ἐπιπολαιότης καὶ βασιλεία . . . φρίκη!). Ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν.

Ἦδῃ, ὅτε ἡ λεοντῆ τοῦ ἀπατεῶνος ὑπουργοῦ ἀφῆρθη, ἦδῃ, ὅτε ἡ ψευδὴς παράστασις τῶν γεγονότων πρὸς τὴν βασιλείαν ἀπεδείχθη ἀναμνησθητῆτος, τί ἔκαμεν αὐτὴ; τί κάμνει; πῶς δὲν ἐπιμένει νὰ πεταχθῆ μὲ τῆς κλωτσαῖς ἐξω τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ὁ Ταρτοῦρος αὐτὸς ὑπουργός; Πῶς παραδέχεται νὰ θεωρῆται διὰ τῆς ἀνοχῆς τῆς ταύτης ὡς συνεργὸς τῶν κλεπταποδόχων, καὶ πῶς οὐδεὶς τῶν κ. ἀντιπροσώπων μας ἀνῆγαγε τὸ ζήτημα τοῦτο μέχρι αὐτῆς; Πῶς δὲν ἠκούσθη οὐδὲ εἰς λόγος ἐν τῷ κοινοβουλίῳ δυνάμενος νὰ ἐπιδείξῃ αὐτῇ τί τῇ ἐπιβάλλεται χάριν τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τῆς, νὰ πράξῃ; Ἀπορούμεν καὶ ἐξιστάμεθα, τῇ ἀληθείᾳ.

Εἶδατε πρὸ τίνος· τί συνέβη ἐν Γαλλίᾳ μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν παρασῆμων· διὰ νὰ συγγενεῖ μόνον ὁ Οὐίλσον μὲ τὸν

πρόεδρον τῆς δημοκρατίας, ἠναγκάσθη αὐτὸς οὗτος ὁ γέρον-Γρεβὺ νὰ παραιτηθῆ, ἂν καὶ ἡ τιμιότης τοῦ ἦτο ἐννοσμένη ἀρκούντως· καὶ ὅμως ἐδῶ οὐδὲ ὁ ἐγκληματίας ὑπουργὸς δὲν παραιτεῖται, καὶ δὲν τολμᾷ οὔτε ἡ βασιλεία ἤτις φοβερὰ ἐκ τούτου ἐνοχοποιεῖται, οὔτε οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐννοεῖται σεβομένων ἑαυτοὺς, νὰ τοῦ τὸ ἐπιβάλλωσι, ἐνῶ ἔπρεπε σύσσωμος ἡ ἀντιπροσωπεία. Ἄμα τῇ εἰσόδῳ ἐν τῇ βουλῇ τοῦ Βουλευτίου ν' ἀναχωρήσῃ, ὅπως ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Οὐίλσονος, οὕτινος ἐν τούτοις τὸ ἐγκλημα εἶναι πολὺ μικρότερον τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ἰδικοῦ μας ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης· καθόσον ἐκεῖνος μὲν ἐλάμβανε χρήματα μοιράζων παράσημα, εἰς εὐπολήπτους ἄλλως τε ἀνθρώπους, καὶ μὴ ὧν εἰς ἐπίσημον θέσιν· οὗτος δὲ ἐλάμβανε ληστευεῖσας λίρας πρὸς ἀπονομὴν χάριτος εἰς κακούργους, δηλαδὴ πρὸς διευκόλυνσιν τελέσεως καὶ ἐτέρων ἐγκλημάτων καὶ τούτῳ ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Καταλήγοντες συμπεραίνομεν ὡς ἐξῆς.

Ἡ ἡ βασιλεία ἐξηπατήθη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Βουλευτίου, καὶ τότε τῇ ἐπιβάλλεται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποπομπὴν τοῦ ἀπατεῶνος τούτου ὑπουργοῦ ἢ . . . εἶναι σύ-νένοχος!

Λογίαις.

Σ Π Α Ρ Τ Α Λ Ι Σ Τ Α

1

Αἰ! Σπάρταλη, γὰρ σέβανε μᾶς 'πέθαναν στὴν λίμαν
Ἐν ὅλο μ'ερᾶνυχο, μὰ ὅσο καὶ ἂν εἰσαι
Αὐτῆς τῆς Αἰγυπτιακῆς μοῦμιας ποῦ λένε Σπήλιαν
Ὁ πενθερὸς, μὴ χάνεσαι καὶ δὲν οἰκονομεῖσαι
Ἀπὸ τὰ μᾶς. Τῆς λίρας μας ποῦ τόσο λαχταρᾶς
Δὲν σπάρταλῶμεν εὐλοκα, ὅσο κι' ἂν Σπάρταρᾶς.

2

Γειά σου, Κώστα Κουμουνοῦρε, γειά σου βάστα τὸ τουφέκι
Μὴν ἀφίνης νὰ μᾶς φᾶνε οἱ Ἑγγλέζοι τὸν παρὰ,
Τὸ ῥητορικὸν σου κάφε τελευταῖό σου φυσέκι,
Κτύπα, κτύπα στὸ κεφάλι τὴν ἐβραϊκὴν σπορὰ
Ἐμπρός! γειά σου, Κώστα, κτύπα τῶν ἐγγλέζων τὸ κοπέλι
Ποῦ ζητεῖ νὰ σπάρταλῶσῃ τὸν παρὰ μας ὅπως θέλῃ.

3

Εἶχαν δίκιο καὶ μεγάλο μάλιστα οἱ βουλευτῆροι
Νὰ θεωρῆσουν ὡς παρόντα καὶ αὐτὸν τὸν Βαλσαμάκη
Γιὰτὶ ποῖός εἶνε ἐκεῖνος ποῦ ἀφί' ἐπανοφώρι
Μέσα κ'εἰ ποῦ λημεριάζουσι οἱ κολλίγιδες τοῦ Τάκη;

4

Γροθιαῖς κλωτσαῖς καὶ φάσμελα καὶ μαγιορυσιαῖς καὶ γροῦχα
Βρισθὶ ἀτελείωτο καὶ τράβηγμ' ἀπ' τὰ ροῦχα
Ροχαλητὸ καὶ ὀμπρελιαῖς καὶ νύστα γενικὴ
Αὐτὸ θὰ πῆ συζήτησις κοινοβουλευτικὴ.

5

Σὲ θέλω! ἐμπρός! τὸν Γουλιμῆ νὰ μᾶς τὸν κάνης, Σάκη,
Νὰ τρέλῃ στοῦ Μπουσάκη.

Λογίαις.

Η Μ Α Χ Η

Ὁ Λαὸς ἀπὸ τῆς νυκτὸς τοῦ παρελθόντος Σαββάτου μετὰ παλμοῦ καὶ συγκινήσεως παρακολουθεῖ τὸν κρατερὸν ἀγῶνα τῶν γηνησίων καὶ ἀληθῶν αὐτοῦ ἀντιπροσώπων κατὰ τῶν Τρικουπικῶν ἀνδραπόδων.

Ὁ Λαὸς ἐξεγειρεται καὶ περιβάλλει διὰ τῆς ἰσχύος καὶ τῶν συμπαθειῶν αὐτοῦ τοὺς γενναίως ἀγωνιζομένους ἐν τῷ κοινοβουλίῳ πρὸς διάσωσιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, πρὸς διάσωσιν τοῦ συρρομένου εἰς τὸν βόρβορον ἔθνους, πρὸς λύτρωσιν τῆς πατρίδος.

Ἡ ἱστορικὴ παννυχὶς τοῦ Σαββάτου-Κυριακῆς, καθ' ἣν εἰς τὸ ὄνειον πείσμα τοῦ βουκεφάλου, τυραννίσκου, πειρωμένου ἔνα ὅπως-ὅπως ἀρπάσῃ τὰς 350 χιλ. ἐκ τοῦ χροεωκοπημένου ἐθνικοῦ βαλαντίου καὶ τὰς βίβη εἰς τοὺς ἐν προδοσίᾳ ἐταίρους αὐτοῦ Σπάρταλην-Στήλιαν, ἀντίταξαν οἱ προασπισταὶ τοῦ λαοῦ τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν, ἣν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀρῶνται, θέλει μείνει ἀνεξάλειπτος ἐν ταῖς καρδίαις πάντων τῶν δυσμοίρων πολιτῶν, τῶν ἀποτελούντων τὴν μεγάλην τοῦ λαοῦ πλειονότητα τὴν ἀσπλάγγως φορολογουμένην καὶ ἀπομυζηθεῖσαν μέχρι μυελοῦ, ὁστέων, ἵνα ἀμείβωνται οἱ ἐθνικοὶ προδοταί, οἱ κατάρτοι καὶ ἀπαίτιοι ἄνδρες διὰ τὰς κακοήθειαι καὶ ἀτίμους αὐτῶν ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ἀρχομανῆ καὶ ἀνίερρον ἀρχιεφιάτην . . .

Ἄλλὰ τοὺς προδοτάς «κατὰ τὰς ἀρχαίους χρόνους οἱ πρόγοιοι ἡμῶν ἐκτιζοῦν διὰ ἡθῶν ζῶντας—εἶπε κατὰ τὴν ἀξιωμανημένον παννυχίδα ὁ κ. Θεόδ. Δηλιγιάννης— ἡ ἐρριπιον αὐτοὺς εἰς τὰ φρέατα τῆς Τεργέας. Τοὺς ὄβρισταὺς τῶν ὁσίων ἐκρήμιζον ἀπὸ τοῦ ὄπλο τῆν Κασταλλὰν ἀπικρήμους βράχους τῶν Δελφῶν ἢ ἐθύθιζον καὶ ἐπιτιγον εἰς τὰ βέβηματα τοῦ Λάδωνος . . .»

Σήμερον διὰ τοὺς προδοτάς πολιτευομένους ὑπάρχει τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον καὶ . . . ἡ ἰσθμὸς κάθειρξις, ἂν μὴ ὁ λαὸς, ὡς ἄλλος λέων, ἐν τῇ δικαίᾳ αὐτοῦ ἀγανακτήσει, προλάβῃ νὰ κατασπαράξῃ αὐτοὺς, ὡς κατεσπαράξαν οὗτοι ἀσπλάγγως τὰ μητρικὰ στέρα τῆς πατρίδος καταπροδῶσαντες αἰσχροῦς τὸ ἔθνος, ληστεύσαντες δὲ καὶ γυμνώσαντες τὸν ἀτυχῆ τοῦτον λαόν.

Ἐν τῇ ἀποσυρλώσει σας ἤδη, κατάρτοι μηπραλοῖται, διὰ τῶν ἀπονενομημένων πράξεών σας, κρούετε τὰς πύλας τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Θὰ σὰς ἀνοιγῶσι ταχέως, μὴ ἀδημονεῖτε.

Ἐν τέκνον τοῦ Λαοῦ

ΟΙ ΔΥΟ ΑΡΧΟΝΤΕΣ

(Ἐπίγραμμα ὅπερ προσφέρομεν δωρεάν εἰς τὸν κ. Φιλήμονα ὅπως τὸ ἀναγράψῃ χάριν τῶν μεταγενεστέρων ἐπὶ τῶν ἀνεγερθησομένων νέων καὶ πολυτελῶν ἀποπάτων του).

Δυὸ ἀρχοντες ἀνέδειξαν Ἀθήνας τὰς κλεινὰς

Κεῖ οἱ δυὸ εἰργάσθησαν γὰρ αὐταὶ γερὰ μὲ τὰ σωστά τους,

Ὁ Περικλῆς καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κερ Φιλημονᾶς,

Ἄλλ' ἂν κ' οἱ δυὸ ἀθάνατον ἀφῆκαν τ' ὄνομά τους

Ὁ μὲν ἐκόσμησεν αὐτὸ μὲ θεῖους ἡαρθενῶνας

Ὁ δ' ἄλλος τὸ συνέδεσε στερεῶς μὲ τοὺς κοπρῶνας!

Ὁ Χωλὸς Διάβολος.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Τὸ πολύκορον ζήτημα τῶν ἀποπάτων ἐφθασε μέχρι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ὁ Δῆμαρχος ἐπιμένει νὰ γείνουν, ὁ πρωθυπουργός, μὲ τὸ ἐγγλέζικο μπουρίνι του, ἐπιμένει νὰ μὴ γείνουν. Τί θὰ γείνη τώρα; Ἄς σὰς τὸ ποῦμε, νὰ ἡσυχάσῃτε! γιὰ τὴν ὥραν, εὐτυχῶς, εἰμεθα ἀπληλαγμένοι αὐτῶν διότι ἡ πρό τινων ἡμερῶν παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐπιτροπὴ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων, ἂν καὶ μετεχειρίσθη ὅλα τὰ παραπειστικά μέσα, ἂν καὶ ἐξήντηλησεν ὅλα τὰ χρώματα τῆς ἱριδὸς πρὸς λαμπρότερον καὶ ζωηρότερον χρώματισμὸν τοῦ βρωμεροῦ αὐτοῦ ζητήματος, δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐνθουσιάσῃ τὸν ἐπίμονον Μεσολογγίτην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ νὰ τὸν πείσῃ νὰ σταματήσῃ τὸν φοβερὸν πόλεμον ὃν ἐκήρυξε κατὰ τῶν ἀποπάτων καὶ τῶν λοιπῶν μεγαλεπιβούλων καὶ ὀμοίας φύσεως σχεδίων τοῦ κ.δημάρχου! Ὄταν εἶπον εἰς αὐτὸν ὅτι οἱ ἀπόπατοι, διὰ τῆς πλουσίας καὶ καλλιτεχνικῆς αὐτῶν κατασκευῆς, θ' ἀποτελέσωσι τὸν καλλίτερον στολισμὸν τῶν

πλατειῶν τοὺς ἤρῳησε διατὶ, ἀφροῦ τοὺς θεωροῦσι τόσῳ καταλλήλους πρὸς καλλωπισμὸν, δὲν τοποθετοῦσι τοιοῦτους καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν αἰθουσῶν των!

Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεστομώθη καὶ τώρα, κ. Δῆμαρχε, πᾶν αἰ δάφναι, πᾶν τὰ πρόπανα!

Ἀράχναι ἦσαν καὶ διεσπάρθησαν, ἀπόπατοι ἦσαν καὶ διεσκορπίσθησαν!

Sic transit! . . .

Ὁ ἀμαρτωλὸς **Χωλὸς Διάβολος** ἀπεράσισε πλέον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν τὸν ἀρκοῦν αἰ τόσαι ἀμαρτίαι του καὶ ἔχει ἀνάγκη καὶ ὀλίγης μετανοίας. Ἄλλὰ νὰ προσέσῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀδύνατον, διότι θὰ συναντήσῃ ἐκεῖ τοὺς παππάδες καὶ θὰ κολασθῇ ἐκ νέου!

Ὅπως ἀποφύγῃ λοιπὸν αὐτοὺς κατέφυγε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὴν παρὰ τὴν πύλην τοῦ Ἀδριανοῦ αἴθουσαν τοῦ κ. Καλαποθάκη ὅπου διδάσκειται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου. Τὰς ἐντυπώσεις του ἐπιφυλάσσει νὰ σὰς πῇ ἀργότερα. Ἐν ἰδίῳ τοῦ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ σπεύδει νὰ σὰς τὸ ἀνακοινώσῃ. Ὁ κ. Καλαποθάκης ὀμιλῶν περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀνακράζει ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου του.

— Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ἀδελφοί, εἶχον τόσους θεοὺς προσκυνοῦσαν τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν Ἄρην, τὴν Ἀφροδίτην καὶ τόσους ἄλλους κατεργαρέους καὶ μὲζυ μ' αὐτοὺς καὶ τὸν ἀρχεῖον καὶ λάγνον Δία, αὐτὸν τὸν ἀναιδέστατον ἄνθρωπον, ὅστις ἂν ἔζη εἰς τὰς ἡμέρας μας, ἀδελφοί μου, θὰ ἐρρίπτετο εἰς τὰς φυλακὰς ὡς ὁ ἀρχεῖστερος λοιοπόδτης!

Καὶ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ μεθ' ὅλης τῆς σοβαρότητος! κ' ἐλάκιζεν αὐτὸς, ὁ ὑπέρμαχος τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ διδάσκοντος τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν ἠπιότητα, τόσῳ βαναύσως τ' ἀδύνατα καὶ ἀνυπεράσπιστα αὐτὰ ὄντα! Κ' ἐξέβριζεν ἀρχοικίας τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς ὧν ἔφαλε τόσῳ συμπαθῶς καὶ ἡδέως τὸ Κύκνειόν των ὁ συμπαθῆς καὶ γλυκὺς, ἀλλ' ἄθεος εὐτυχῶς αὐτὸς, κύκνος τῆς Γερμανίας Heine!

Ὅλιγον σέβας, Ραββὴ, πρὸς τὰ πεπρωκότα μεγαλεῖα!

Μία συμβουλὴ δωρεάν. *

Ἐμψυχώσατε τὸν φοβερόν μας humoriste καὶ διακεκριμένον νευρολόγον ἱατρὸν κ. Σίμωνα Ἀποστολίδην ἀγοράζοντες τὰς **Ψυχώσεις** του! Εἶναι βιβλίον ποῦ πρέπει νὰ τὸ διαβάσῃ ὅλοι! Εἶναι γραμμένο μ' ἓνα ὕψος διαβολομένο! Εἶναι γεμάτο ροδοζάχαρη καὶ βανίλια!

Δὲν σὰς σώνουν αὐτὰ; Καλά! ἀκούσατε ἀκοῦη! Θὰ βρῆτε εἰς τὰς κομψὰς σελίδας του ὅλας τὰς παραδόξους μονομανίας καὶ καθ' ὅλου παραδόξον κοντὰ στὴν κλεπτομανίαν, τὴν θιγομανίαν, τὴν ἐρωτομανίαν καὶ τόσας ἄλλας, ν' ἀντιμετωπιθῆτε καὶ νὰ γνωρισθῆτε καὶ μὲ τὴν **ἀποπατομάνειαν** τοῦ δημάρχου μας!

Da capo!— **Ἐμψυχώσατε** τὸν Ἀποστολίδην ἀγοράζοντες τὰς **Ψυχώσεις** του!

Τὸ κατώτερον χαρακτηριστικώτατον ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐν τῷ νέῳ θεάτρῳ καὶ ἐπικαλούμεθα διὰ τὴν γνησιότητα αὐτοῦ δέκα περίπου αὐτόπτας μάρτυρας.

Κύριός τις ἰστάμενος πρὸ τῆς θυρίδος τῶν εἰσιτηρίων ζήτηε ν' ἀγοράσῃ εἰσιτήριο, καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀστυνομικὸς κλητῆρ, ὁ ἐπιτηρῶν τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἀφαιρεῖ διὰ ταχυδακτυλογραφικῶ καὶ ἐπιτηδειοτάτου τρόπου τὰ lognons του ἐκ τοῦ ὀπισθίου θυλακίου τῆς ρεδιγνότητας του.

— Τί κάνεις αὐτοῦ; τὸν ἐρωτῶσι.

— Θέλω νὰ τοῦ ἀποδείξω πῶς αὐτοῦ ποῦ τάχει ἔμπορον νὰ τοῦ τὰ κλέψουν εὐκόλα! ἄπαντᾶ ἀφελῶς.

— Πῶς φαίνεται ὅτι διέπρεψεν ἄλλοτε σ' αὐτὴν τὴν τέχνην! παρατηρεῖ ἄλλος αὐτόπτης μάρτυς πρὸς τὸν σύντροφόν του!

Ἐν τῷ ὑπερώῳ τοῦ νέου θεάτρου μεταξὺ δύο λιμοκον-
τόρων.

— Ποία ταπεινώσεις γὰρ μᾶς νὰ εὐρισκώμεθα εἰς τόσον
ὑψηλὰ στρώματα!

— Αἶ, φίλε μου, τί νὰ γείνη! ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινω-
θήσεται λέγει καὶ τὸ Εὐαγγέλιον!

Φίλος μηχανικὸς εἰσέρχεται εἰς τοῦ Labarbera καὶ ἀπο-
τεινόμενος πρὸς τὸν ὑπάλληλον:

— Ἐγὼ εἶμαι ταινίαν πενήντα μέτρων; τὸν ἐρωτᾷ.

Κ' ἐκεῖνος ἐν ὅλῃ τῇ ἀφελείᾳ τοῦ ἀπαντᾷ:

— **Γὰρ πράξιμο** τὴν θέλετε;

— !!

(ἱστορικόν).

Ὁ χολὸς Διάβολος

Εἰς τὸν Φίλον Ἡμῶν καὶ Συνεργάτην ἐν τῷ «ΡΑΜΠΑΓΑ» ΤΑΚΗΝ

*Τάκη, ν' ἀλλάξῃς τ' ὄνομα, Τάκη γὰρ μὴ σὲ λέρε,
Γιατὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ὄνομα τόσο κλεμμένοι κλαῖνε.
Λουγχίας.*

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΜΗΤΕ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΗΤΕ Αἶ-ΒΑΣΙΑΗ. — Λοιπὸν (αὐτὸ
τὸ λοιπὸν μᾶς ἐνθυμίζει τὸν ἀείμνηστον Καλαποθάκην ὅστις μ' ὄλην
τοῦ τὴν Ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν κατῶρ-
θωσθε τὴν ἄλωσιν τοῦ ἄθλου) λοιπὸν ἐφέτος δὲν ἔχει διὰ τοὺς πατέρας
τοῦ Ἔθνους μήτε Χριστοῦγεννα μήτε Αἶ Βασίλη.

Ὁ Τρικοῦπης, ἀπὸ τῆς φούρα του, αὐτὸ ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸ ἐπίθα-
λεν εἰς τοὺς βουλευτὰς τοῦ κόμματός του.

Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου φρονεῖ ὅτι θὰ ματαιώσῃ ὄλην τῆς ἀντιπολι-
τεύσεως τὴν ἐνέργειαν, ὅλα τῆς τὰ στρατηγήματα πρὸς ματαίωσιν τοῦ
προϋπολογισμοῦ.

Θ' ἀφεθῆ, λέγει, ἐλευθέρᾳ ἡ λήμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ νυχθη-
μερὸν ἐργαζομένη ἐν τῇ βουλῇ, ὅπως λιμάρῃ τὰ δεσμὰ δι' ὧν ὁ Τρι-
κούπης ἐννοεῖ νὰ δεσμεύσῃ πάλιν τὸ Ἔθνος.

Ἄλλ' ἡ πονηρὰ ἀντιπολιτεύσις δὲν ἐξήντησεν ὅλα τῆς τὰ στρα-
τηγήματα.

Οἱ δὲ Δύσανδροι αὐτῆς προσέβρασαν εἰς τὴν λεοντῆν τόσον καλῶς
τὴν ἀλωπεκῆν, ὥστε θὰ κάμουν τοὺς τρικουπικούς ὅχι μόνον νὰ μὴ
γιορτάσουν Χριστοῦγεννα κί' Αἶ-Βασίλη, ἀλλὰ νὰ μὴ κάμουν οὔτε
ῥέτος λαμπρῆ οὔτε τοῦ χρόνου πάσχα.

**ΧΤΥΠΑΤΕ ΤΡΑΠΟΥΛΑΡΧΟΙ! ΑΠ' ΑΚΡΗ Σ' ΑΚΡΗ ΣΗ-
ΜΕΡΑ ΤΟ ΤΕΡΤΣΟ—ΤΙΡΟ ΑΡΧΕΙ.** — Ἡ ἀστυνομία μας ἔδωκε τὸ
σύνθημα ἐφέτος εἰς ὅλους νὰ τὰ κόβουν ἐλευθέρᾳ. Οἱ πρῶτοι τζογα-
δόροι εἶναι τὰ ἴδια τῆς ὄργανα ἐπομένως, ἂν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, τὰ
κόβουν ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ, δὲν πρέπει νὰ παραπονεθῆ κανεὶς,
διότι κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας ἀνοίγονται κί' αὐτοὶ καὶ τιμοῦν
ἀπὸ τῶρα τὸν ἰ-Βασίλη.

Ἐν τούτοις εἶναι τι φοβερὸν ἰδεῖν, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ
ἰδίως τὰς νύχτας, τὸ τί γίνεται μὲ τὴν χαρτοπαιξίαν, ἐνθαρρυνομένην,
προστατευομένην καὶ ἰσως φορολογουμένην ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἡ
ὅποια, καθὼς τραμποῦν αἱ κακαὶ γλώσσαι, τραβᾷ καὶ σημαντικὸν
ἐξ αὐτῆς βιδάνιον.

Ἄλλ' ἂν κάθεται κανεὶς νὰ πιστεύῃ τὰς κακὰς γλώσσας δὲν πιά-
νει χαρτωσιὰ τῆς ἀληθείας ἢ τοῦ ψεύματος καὶ δὲν ἤξεύρει ἂν θὰ ἔλθῃ
σὸ τό σ' ἡ τέρτσος.

Ὅτι ὁμως ἐμπνέει φρίκην καὶ ἀηδίαν εἶναι νὰ βλέπῃ κανεὶς παι-
διὰ, μαθητὰς ἐλληνικῶν σχολείων ἢ γυμνασίων, παίζοντας εἰς τὰ χαρ-
τιά τὸ ψωμῶ των, τὴν ὑπαρξίν των, καὶ πωλοῦντας τὰ βιβλία των διὰ
νὰ ξαναπαίξουν, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν δὲ προστασίαν τῆς διοικητικῆς ἀστυ-
νομίας μορφομένους χαρτοπαίχτας.

Ἄλλ' ἡ ἀστυνομία εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔχει τὸ μεγαλεῖτερον αὐτῆς
συμφῆρον.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν χαρτοπαίχται δὲν ὑπάρχει δι' αὐτὴν βιδάνιον.
Καθὼς ἐὰν δὲν ὑπάρχουν λωποδύται, ἑταίρει καὶ λοιπὰ κοινωνικά
ἔλκη δὲν δύναται νὰ τραφῇ, δὲν ἔχει ποῦ νὰ βοσκήσῃ ἢ χρυσόμυγα
αὐτή.

ΚΑΙ ΜΙΛΑΝΟΣ ΛΩΠΟΔΥΤΗΣ. — Ἡ σατυρικός τῶν ὀνομά-
των εἶναι ἐνίοτε ἀμίμητος διὰ τὰς συμπτώσεις αὐτῆς. Ἐν Πειραιεῖ
συνελήφθη προχθὲς διαβήτης λωποδύτης ὀνόματι Μιλάνος.

Ὁ λωποδύτης αὐτὸς φέρων τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας
τὸ τιμᾶ, διότι καὶ ὁ τῶν Σέρβων βασιλεὺς, καθὼς βασιλεύει, κλέπτει

τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ του, μὴ διαφέρων, κατὰ τοῦτο, ἄλλου τινὸς
βασιλέως.

ΑΔΙΑΚΡΙΤΟΝ ΨΑΞΙΜΟΝ. — Εἰς τὰς φυλακὰς ἤρχισαν νὰ ψά-
χουν καὶ τὰς ἐπισκεπτρίας οἱ σκοποὶ. Νομίζομεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀ-
πρεπές, ἀλλ' ἂν ἐπιμένουν οἱ ἀρμόδιοι, πρέπει νὰ διορισθῇ γυναίκα
διὰ νὰ ψάχῃ τῆς γυναίκας.

ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΥΒΡΕΩΣ ΑΚΟΥΣΘΕΝ ΕΝ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ:
— Εἶναι τόσον ἄτιμος ὥστε ὁ ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄτιμον τὸν τιμᾶ.

ΣΥΝΤΑΓΗ ΚΑΤΑ ΔΙΜΑΣ. — Ἄν θέλῃς νὰ διακόψῃς τὸν πυ-
ρετὸν λήμας ἐνοχλοῦσης σε, κάλεσον αὐτὴν νὰ παίξῃτε οὐρίστ.

ΣΗΜ. — Γνωστὸν ὅτι οὐρίστ λέγεται ἀγγλιστί εἶδος χαρτοπαι-
γνίου ἀπαιτοῦν ἐντελῆ σιωπὴν ἐκ μέρους τῶν παιζόντων, καθὼς καὶ
τὸ ὄνομά του τὸ ἀγγλικὸν σημαίνει.

Ο ΤΑΚΗΣ ΔΕΝ ΕΦΟΝΕΥΘΗ. — Ἡ ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ἀγ-
γέλλει, ὅτι ὁ Τάκης (ὁ Εὐαγγέλης) δὲν ἐφονεύθη. Τὸ πιστεύομεν.
Ἔναι ἀδύνατον νὰ φονεῦθῃ ὁ Τάκης, ἐν ὅσῳ ὁ Βουλπιώτης ζῇ.

ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ. — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
κ. Βουλπιώτης δὲν δέχεται ἐπισκέψεις Κρητῶν διὰ λόγους ὑγείας.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τῶν Χαρίτων.)

Σ. Ρ. Γνωστὸν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς πάσχει τὰ νεύρα, τὴν ἀσθένειάν
του δ' ἐπιπράξου, πολὺ ὀνόματα κρητῶν ἄτιμα ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον
λήγουσιν εἰς ἀκῆς.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ. — Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δι-
καισύνης ἀπαγορεύει τὴν ἢ χρῆσιν ὑποκοριστικῶν ἐν τοῖς ἐπισήμοις
ἐγγράφοις καθὼς ἐθεωρήθη ὡς ἀνάρμοστον τῇ σοβαρότητι τοῦ δικα-
στικῆς σώματος, τὸ εὐτράπελον ἢ χαριτωμένον ὕφος.

ΓΕΓΟΝΟΣ. — Προχθὲς ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἐκθέσεως τοῦ δρα-
ματικῆς διαγωνίσματος παρατηρήθη ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύ-
νης περιδεῆς ἀπέφυγε ν' ἀτενίσῃ τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν
κρητῶν κ. Ἀναγνωστᾶκην.

ΜΙΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ. — Ἀπηγορεύθη ἡ εἴσοδος ἐν τῷ ὑπουργείῳ
τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸν δικηγόρον κ. Χαριτάκην.

ΤΑΚΟΦΟΒΙΑ. — Ὁ «Ραμπαγᾶς» εἰς συνεργάτην του.
— Ξεῖρεις τὸ χειρόγραφόν σου διὰ νὰ τὸ στείλω εἰς τὸ τυπογρα-
φεῖον τὸ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Τάκην. (ἕτερον συνεργάτην του).
— Εἰς τὸν Τάκην! . . . Ἄχ! θάμου ἔλθῃσεύθη.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἀπόψε εἰς τοῦ Ταβουλάρη ἡ ἄλωσις τοῦ Καλαποθάκη
καὶ μετ' αὐτὴν θ' αὐτοχαιρία σ' ἡ! Κωμῶδα Α. Πίστη.

Μεφιστοφελῆς.

ΒΑΦΤΙΣΙΑ

Ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ἡπίτης ἀνεδέχθη τὴν παρελ-
θοῦσαν Δευτέραν ἐν τῆς κολυμβήθρας τὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ συμ-
παθοῦς καὶ ἀγαπητοῦ μας κ. Σίμου Ζαχαρίτσα δικηγόρου καὶ
Δημ. Συμβούλου, ὀνομάσας αὐτὸν Περικλῆ. Εὐχόμεθα εἰς τοὺς εὐτυχεῖς
γονεῖς καὶ εἰς τοὺς λατρεύοντας αὐτοὺς ἀπερόπληθεις συγγενεῖς νὰ τὸν
καμαρώσουν ἀνδρωθέντα σωστὸν Περικλῆ στὸ μυαλὸ καὶ στὴ δόξα!
Ἄκκις, ὅχι ὁ ληστής.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Σωστὸ Φιγουρινάκι! σωστὸς Πιράδεισος τῶν Παίδων! Τὸ πρῶτον
φύλλον του θ' ἀνατελῇ ταυτοχρόνως μὲ τὴν πρωτοχρονιά μῆσα σ' αὐτὸν
τὸν μυροβόλον καὶ δροσερὸν παράδεισον. Πληρώσαντες εἰς τοὺς κλει-
δοῦχους του κ. Νίκον Κοτσελόπουλον καὶ Μιχ. Κανα-
κάκην, παιδιὰ γεμάτα καρδίαν καὶ γνῶσιν, τὸ τόσο εὐτελεῖς δικαίωμα τῆς
εἰσόδου, δύο (2) μόνον δραχμὰς ἐτησίως! Οἱ ἰατροὶ τὸν συνιτοῦν ὡς
ὑγιεινύτατον διὰ τὴν πλήρη καθαροῦ ἀεριοῦ ἀτμοσφαιρῶν του, καὶ
γνωρίζετε πόσον ὠφελεῖ τὰ μικρὰ ὁ καθαρὸς ἀήρ! Ἐμπρὸς λοιπὸν!

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΡΗΤΑΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Ἀπὸ καρδιᾶς, ὁ Ραμπαγᾶς, λεβένταις, σᾶς συγχαίρει,
Γιατὶ καὶ πάλι δεῖξατε τὸ φρόνημα τῆς Κρήτης,
Ποῦ οἱ ἐχθροὶ πλαστογραφῶν μὲ τ' ἀτιμὸ των χέρι
Κί' ἀπὸ ὑψηλὰ σᾶς εὐλογεῖ ὁ Γέρω Ἰηλοσελίτης.
Ραμπαγᾶς.

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Διά τόν βαρύν ἐφιάλτην, τόν παραχαράκτην τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, τόν διακομφοῦντα τοὺς κοινοβουλευτικούς θεσμούς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Βουλευτηρίῳ, τόν κατορθοῦντα διὰ τῆς πυροχῆς ἀφάνων ρουσφετιῶν ἐκ τῆς βράχειος τοῦ δυστήνου λαοῦ νά συγκρατῆ τὴν πλειοψηφίαν του τῶν 76 μέγχι τοσαύτης δουλοπρεπείας, ὥστε νά ὑπεκίωσιν εἰς τὰ νεύματα καὶ τὰς διαταγὰς του, ὡς σατράπου καὶ νά δουλεύωσι **ρυκτέρια δι' αὐτὸν τὸν αὐθέντην καὶ κύριον ζωῆς ἢ θανάτου ἐπ' αὐτοῦ**, ἀπανθίζομεν ἐξ αὐτῆς τῆς δουλικώτατα δουλευούσης αὐτῷ (« Ἀκροπόλεως») τὰ ἐξῆς λίαν χαρακτηριστικά τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀνδρός.

Ἀντιγράφομεν ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Λονδίνου, καταχωρηθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2364 τῆς 11 Δεκεμβρίου φύλλῳ τῆς « Ἀκροπόλεως»

Πράκειται περὶ τοῦ ζητήματος τῆς σταφίδος.
Γεύσασθε καὶ ἴδατε.

« Ὅτι καὶ ἂν συμβῆ, ἡ διαθεθαίσις τοῦ κ. Τρικούπη—τόσον ὀριστική καὶ ἀθροεντική διαθεθαίσις—ὅτι ἡ σύμβασις θὰ ἐπεψηφίζετο, ἀπεδείχθη **κερὴ**, ἐτι δὲ **κενώτερος ἀπεδείχθη ὁ ἰσχυρισμὸς του**, ὅτι **ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θὰ ἐκρημνίζετο** ἂν τὸ θαῦμα τῆς ἀπορρίψεως συνέβαινε. Καὶ τὸ θαῦμα ἔγεινε, καὶ ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ ὀρισταμένη. Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸν κ. Τρικούπη ἐκλαμβάνει τις ἀγνοοῦντα τὰ πράγματα, καὶ καλῆ τῇ πίστει λέγοντα τοιαῦτα πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὅταν ἀκούεται λέγων ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος δασμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ θὰ ἐλαττωθῆ, **ἄμα τὰ οικονομικὰ τῆς Ἀγγλίας βελτιωθῶσι**, δὲν ἀρίνει κάμμιαν ἀμφιβολίαν ὅτι **φενακίζει** ἀπροκαλύπτως καὶ θεωρεῖ τοὺς πρὸ αὐτοῦ βουλευτὰς καὶ **ἄλλους τοὺς Ἑλληνας βλάκας εἰς τὸν κῆθον**. Τὰ οικονομικὰ τῆς Ἀγγλίας δὲν δύνανται νά βελτιωθοῦν, διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐφθασαν εἰς τὸ ὑπατον σημεῖον τῆς ἀνθηρότητας. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν συνομολογεῖ πλέον δάνεια. Ἐὰν τις ἀφ' ἐτέρου θελήσῃ νά συμβουλευθῆ τὰς μετ' οὐ πολὺ ἐκδοθησομένας στατιστικὰς περὶ ἐμπορικῆς, ναυτικῆς καὶ βιομηχανικῆς κινήσεως τοῦ 1888, θὰ πεισθῆ ὅτι καὶ ἡ ἐμπορικὴ κατάστασις τῆς Ἀγγλίας ἔχει ἤδη βελτιωθῆ πρὸ καιροῦ. Ὅτι εἶναι βέβαιον δυστυχῶς καὶ ἀνεξάρτητον τῶν ὑποθετικῶν συνδέσμων τοῦ πρωθυπουργοῦ εἶναι ἡ **οἰκτρὰ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς τῆς σταφίδος**, ἧς ἔνεκα πολὺς ὄρθνος ἐπιφυλάσσεται ἐν μέσῳ τοῦ τόσῳ πατρικῶς κυβερνομένου ἑλληνικοῦ λαοῦ.»

Θέλετε καὶ ἄλλο;

Οὐδεὶς βεβαίως ἀμφιβάλλει περὶ τῆς **βρωμερότητος** τῆς ὑποθέσεως **Σπάρταλη**, ἣτις δὲν εἶναι πλέον ζήτημα ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὸν **ἔθνον** τὸν κυβερνοῦντα τὸ ἔθνος, ἀλλὰ ζήτημα φιλοτιμίας ἐθνικῆς ἀφορῶν πάντα **τίμιον ἄνθρωπον**, πάντα **Ἑλληνα**, πάντα πνιγόμενον εἰς τοὺς φόρους ὑπήκοον τοῦ προτύπου τούτου βασιλείου.

Ἄλλ' οὐδ' αὐτοὶ οἱ πωληθέντοι τολμοῦν πλέον νά ὑπερασπίσων τὸ **βρωμερὸν ζήτημα**.

Ἐκ τοῦ προϋθρονοῦ κυρίου ἄρθρου μιᾶς μεγαλοσημίου Ἀδελφῆς ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς περικοπὰς:

« . . . Ἀφ' ἐτέρου κυβέρνησις ἰσκούσα **πίεσιν σωματεμπορικῆν** ἐπὶ τῶν φίλων τῆς ἐξαντιλοῦσα, τὸ σῶμα, καταθλίβουσα τὸ ἠθικόν, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς διὰ τὸν Σπάρταλην πιστώσεως.

« . . . Ἔχει δὲ προστάτιδα (ὁ Σπάρταλης) καὶ εἰς τὸν κ. Τρικούπη εἶναι τοῦτο ἀρκετὸν, φαίνεται, ὥπως προβῆ εἰς **παραχωρήσει!**!

Ἀκολούθως ἐκτίθεται ἡ ἐλεεινὴ ὑπόθεσις οὐχὶ εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τοῦ Σπάρταλη, ἀλλὰ τοῦναντίον ὡς ἔχει πραγματικῶς, μεθ' ὃ ἐπάγεται.

« . . . Καὶ λαμβάνει συνεντεύξεις—ὁ κ. Τρικούπης—μὲ τὸν πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ συγκαλεῖ νομικὰ συμβούλια καὶ ἀνταλλάσσει ἔγγραφα μετὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ **προδικάζει ἢ μᾶλλον λύει ζητήματα παραγραφῆς—ὁ Τρικούπης—ἀντιποιοῦμενος δικαστικῶν ἐξουσιῶν**, ἀντὶ νά εἴπῃ ἀπλοῦστατα εἰς τὰς ζητοῦντας παρ' αὐτοῦ τ' **ἀδύνατα**.

— Ἴδου τὰ Δικαστήρια, ἃς κοπιᾷσῃ ὁ κ. Σπάρταλης νά εὔρῃ τὸ δίκαιόν του . . . »

« Νομίζομεν ὅτι πᾶς Ἀγγλος πρέσβυς θὰ παρητεῖτο τῶν **παραλόγων** ἀξιώσεων του ὅταν παρεπέμπετο εἰς τὰ Δικαστήρια. Ἀλλὰ τῶρα **ζητοῦμεν** ν' ἀντιποιηθῆ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία τὰ δικαιώματα τῆς δικαστικῆς καὶ νά λύσῃ ἡ Βουλὴ ζητήματα, τὰ ὅποια εἶναι ἔργον μόνον τῶν Δικαστηρίων κλπ. . . . »

« . . . ἡ δὲ συμπολίτευσις ἐπιδεικνύει **οἰκτρὰν** διαγωγὴν μ' ἓνα προεδρευόντα **Κοκκέβην**, ἐπιμένοντα ν' ἀριθμῆσῃ ἀντὶ τῶν βουλευτῶν τὰ **ἐπικνωφόριά** των, μὴ ἀντιλαμβανόμενον τί συμβαίνει, διαπληκτιζόμενον μετὰ βουλευτῶν καὶ ἔπειτα **ἄλλους ἀχαλινώτους** (κυβερνητικούς) ἐπιπίπτοντας καθ' ἑνὸς μόνον ἐκ τῆς **ἄλλης** μερίδος καὶ καταθλιβίζοντας αὐτὸν ἐπὶ πτερύγων σπρωξιμάτων ἀνάρπαστον κλπ. . . »

« . . . Ἀποδοκιμάσατέ τον (τὸν **Λάππαν**) κάμετε οἵανδήποτε γρήσιν τῆς ἰσχύος ὑμῶν, ἀλλὰ μὴ ἀσχημονεῖτε, μὴ χειροδικεῖτε, **μὴ βασαυνολογεῖτε** (σεῖς οἱ ὑπουργικοὶ δηλαδὴ) . . . »

*

Ἴδου λοιπὸν, ὃ νέον Ἐριζᾷται, ἡ εἰκὼν σας φιλοτεχνημένη παρὰ τῶν ἐμπίστων φίλων σας καὶ σπαθῶν σας.

Ἐξ οικείων τὰ δηλητηριωδέστερα βέλη! . . .

Ὁ λαὸς εἶναι καθ' ὑμῶν, ἡ δημοσιογραφία σας δὲν τολμᾷ νά σας ὑπερασπίσῃ, διότι θέλει κατασυντριβῆ . . .

Ἐμπρὸς προχωρήσατε καθ' ἡμῶν μὲ τὴν ἀγγέλην σας τῶν 70 ἢ 75 σας εἰάν τολμᾷτε . . .

Τοξότης.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

Α Κ Α Ν Θ Ο Δ Ε Σ Μ Η

Τῆς ψυχαγωγικῆς ἐσπερίδος ἐν ἣ ἠθοποιοὶ τραγικοκομωδίας ὑπῆρξαν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους τὸ προανάκρουσμα ἔδωκε τὸ ἐπεισόδιον **Κρεστενίτης—Σιμοπούλου**. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐν **Ἡάτραις** σταθμοῦ τοῦ Σ.Π.Α.Π.

Κρεστενίτης. Ὁ κ. πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς εταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου (Α. Σιμόπουλος) συνεχῶς **ψεύδεται** περὶ τῶν ζητημάτων ἐφ' ὧν ὀμιλεῖ.

Σιμόπουλος. Καίτοι μὴ συνηθισμένος εἰς ὕβρεις ἀναγκάζομαι οὐχ' ἤττον νά ἐπιστρέψω τὴν ὕβριν εἰς τὸν κ. βουλευτὴν, ἦν οὐδεὶς ἄλλος ἠδύνατο νά ἐκστομίσῃ ἢ ὁ δι' αὐτῆς πράγματι κοσμούμενος. . .

Κρεστενίτης. Τίς ὀμιλεῖ; ὁ βουλευτὴς ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου;

Σιμόπουλος. Ἐὰν δὲν ἤμην βουλευτὴς δὲν θὰ ὀμιλοῦν.

Κρεστενίτης. Λοιπὸν σὲ ἀποκαλῶ **ψεύστην!** Ἐν μέσῳ θορύβου καὶ σάλου ἀκούεται ἡ ἀκριβὴ φωνὴ τοῦ κ. **Κουκουλέζα**.

— Ν' ἀνακαλέσῃ τὴν φράσιν, κύριε πρόεδρε! . . .

Ἄλλ' ὁ κ. **Κρεστενίτης** οὐδὲν ἀνακαλεῖ. . .

Καὶ ὁ κ. **Σιμόπουλος** μένει **ψεύστης!**

Ὁ κ. Σωτηρόπουλος μέμμεται τὴν διαχείρισιν τῆς Ζαππείου περιουσίας, ἐν ἣ διαπράττονται φοικώδη ἔργα **438,000** ἔσοδα τῆς ἐκθέσεως! — ἄλλ' ἀγορεύει ἐπὶ τούτου μεμετρημένως καὶ συνετῶς κατὰ τὸ εἶθός αὐτοῦ, ἄλλ' ἐννοεῖται ὑποδεικνύων τὰς καταγρήσεις τοῦς κοβεὶ μὲ τὸ βαμβάκι . . .

Πᾶς ἔγων καὶ σταγόνα φιλοτιμίας ἤθελεν ἀπαντήσῃ ἀμέσως. Ἄλλ' ὁ βουλευτὴς δὲν διακόπτει τὴν ἐπονεύιδιστον σιγὴν του. Τὸ δὲ προεδρεῖον κοπέλλι του ὁ Κοκκέβης θεωρῶν περατωμένην τὴν συζήτησιν ἀγγέλλει ὅτι ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάτ. . .

— Στάσου, στάσου, τῷ φωνάζουσι, ν' ἀπαντήσῃ ὁ κ. πρωθυπουργός.

Καὶ ὁ παχύδεμος ἱπποπόταμος τί ἀπαντᾷ νομίζετε; Ἄς ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία καὶ ὁ ἀδελφός λαὸς ἄς μὴ λησμονήσῃ τὴν θρασείαν τὴν ἀναιδῆ ἀπάντησιν, ἣν κατηγόρουσιν ἐπὶ διασπαθῆσαι τῆς Ζαππείου περιουσίας δίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πρωθυπουργικοῦ ἐδωλίου καθήμενος.

— Θεωροῦμεν μεγάλην τιμὴν μας τὸν ψάγον τοῦτον τοῦ κ. βουλευτοῦ . . .

Καὶ μένουσιν ἔτι κυβερνῶντες τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἄνθρωποι οἵτινες τολμῶσι νὰ ὁμολογῶσιν ὅτι τὴν προσαπιόμενὴν αὐτοῖς ἀτιμίαν τὴν θεωροῦσι τιμὴν; τὸ δρεῦδος καὶ τὴν καταισχύρην ὡς δόξαν καὶ κλέος καὶ καυχῶνται ἀποκαλούμενοι καὶ ἀποδεικνύμενοι προδῶται καὶ ἀτιμοὶ! — Καὶ τοῦς ἀκούομεν χωρὶς νὰ τοῦς κρημνίζωμεν συντετριμμένους! — Μήπως μετεδλίθημεν εἰς Φελλάγους;

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. **Παπαγιαννακοπούλου**, τοῦ ἀμμήτου ἐκείνου μεστοῦ ἐπιχειρημάτων, ἄλθειων καὶ κεραιῶν κατὰ τοῦ ὑποδουλοῦντος τὴν πατρίδα εἰς τοὺς ξένους κατὰ τοῦ κοπελλοῦ τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας Τρικούπη, σθεναροῦ Φιλιππικοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀποσπάσωμεν ὅπως κοσμήσωμεν τὰς στήλας τοῦ Ραμπαγᾶ, ὅστις ἐκ μέσης καρδίας συγχαίρει τῷ εὐθαρσεῖ ρήτορι καὶ θερμῷ πατριώτῃ, μικρὰν περικοπὴν, ἣν ὅα διατηρήσωμεν βαθέως κεχαρχαγμένην ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν διὰ τὰς μεγάλας καὶ θαυραλέας ἀληθείας, δι' ἃς σήπεται ἐν ταῖς φυλακαῖς ὁ ἀργισυντάκτης τοῦ **Ραμπαγᾶ**.

Λαλῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος Σπάρταλη—Σπῆλιαν ὁ κ. Παπαγιαννακοπούλου κατέληξε τὴν δριμείαν καὶ νευρώδη ἀγορεύσιν του διὰ τῆς ἐξῆς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ἀποστραφῆς περὶ τοῦ ἀπαισίου ἀνδρός:

«Σὰς εἶπε: «Θέλω ἀτελεύτητα δάνεια, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν, ἐξ ὧν οἱ φίλοι καὶ ἀρωσιωμένοι κερδαῖνοι ἑκατομμύρια», καὶ τῷ ἐδῶκατε καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ τῷ δίδητε τὰ δάνεια. Σὰς ἐζήτησε προσθέτους φόρους τριάντονα ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Σὰς ἐζήτησε τὸν περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων βάρβαρον, καταπιεστικὸν καὶ τυραννικὸν ἐκείνον νόμον. Σὰς ἐζήτησε τὴν **Μανωλάδα** νὰ τὴν δωρήσῃ εἰς τὸν διάδοχον, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐνδύμειζεν ὅτι ἐξασφαλίζει τὴν βασιλικὴν εὐνοίαν. Σὰς ἐζήτησε **200,000** δραχμὰς ετησίαν χορηγίαν διὰ τὸν διάδοχον ἀνευ ἀνάγκης. Σὰς ἐζήτησε ἐκτάτους πιστώσεις ἑκατοστῶν χιλιάδων δραχμῶν διὰ κηδείας, διὰ χοροὺς, διὰ τελετὰς, διὰ πανηγύρεις, διὰ πυροτεχνήματα ἐκ Γαλλίας καὶ δὲν ἤξυρώ διὰ ποίας ἄλλας πομπὰς. Πάντα ταῦτα τῷ τὰ ἐδῶκατε προθύμως. Τώρα σὰς ζητεῖ καὶ 350,800 δραχμὰς, ἵνα δώσῃ πρὸς τὸν Σπάρταλην καὶ τὸν Σπῆλιαν διὰ γρωστάς καὶ ἀγνώστους πρὸς αὐτὸν ἐκδουλεύσεις. Ἦρώτω: Ὅα τὰς δώσητε καὶ αὐτάς; Τὸ ἀπεύχομαι καὶ σὰς ἐξορκίζω ἐν ὀνόματι τῆς ἐθνικῆς τιμῆς νὰ μὴ εἴπητε καὶ καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν. Ἄν ἐν τούτοις πράξῃτε τὸ ἐναντίον, τότε ποιῶμαι ἐκκλησίαν

εἰς τὴν συνειδήσιν σας καὶ ἐκφράζω εὐλικρινῆ πεποίθησιν ὅτι δὲν δύνασθε ἐφεξῆς νὰ λέγηται ὅτι περιφρονεῖτε καὶ προασπιζεσθε τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, οὐ τινος εἶσθε ἀντιπρόσωποι, ἀλλὰ ὅτι προσπαθεῖτε ἐκ πατρὸς τρόπου τὰ ἐξυπηρετῆ τὰ συμφέροντα τοῦ Τρικούπη.

Τὰ 80 μπαούλα.

Ἐπιτυχέστατα δ' ἐκαυτηρίασεν ὁ κ. Γεροκωστόπουλος τοὺς ἀναξίτους ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους τοὺς χαμερπεῖς δορυφόρους τοῦ τυραννίσκου, ὅς τιμᾷ ἡ «Χώρα» ἀποκαλοῦσα «οὐραγκουτάγους» διότι καὶ οἱ ἀνθρωπόμορφοι οὗτοι πύθηκοι ἔχουσι συναίσθηματα καὶ φιλοτιμίαν πλειοτέραν αὐτῶν.

Πρὸς τὰ 80 λοιπὸν μπαούλα τοῦ Τρικούπη ἀποτεινόμενος κραυγάζει ἐν ἀγανακτήσει ὁ κ. Γεροκωστόπουλος:

«Τί εἶσθε σεῖς, κύριοι! . . . Εἶσθε ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἡ τυφλοὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως δουλικῶς ὑπεύκοντες εἰς τὰ νεύματα τῆς; Εἶσθε νομοθέται σεῖς πλέον, ἀπὸ πάντας τοὺς νόμους κατασκευάζῃ ὁ πρωθυπουργός, σεῖς δὲ θέτετε ὡς ψευδομάρτυρες τὴν ὑπογραφήν σας ἀγνοοῦντες ἐπὶ ποιῆ ἐπιτιμήσεως καὶ ἀποδόλης νὰ προσθέσητε ἢ ν' ἀραιώσητε λέξιν κἂν μίαν; Διατί αὐτὴ ἡ ὑποταγή; Διατί ἀπηλλοτριώσατε τὰ δικαιώματά σας, ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους καὶ εἶνατε πιστοὶ θεράποντες κυβερνήτου μᾶλλον πλέον αἰσθανομένου γαλιόν; Ἀκολουθεῖτε τὸν πρωθυπουργὸν ἐκ πεποιθήσεως πρὸς αὐτόν; Ἄλλ' αὐτὸ δὲν δύνασθε νὰ τὸ εἴπητε διότι σεῖς οἱ ἴδιοι μόλις ψηφισορεῖτε κατ' ἴδιον ἐξομολογεῖσθε ὅτι ἀποδοκιμάζετε ἐνδομῶχος τὰ ψηφισζόμενα καὶ γογγύζετε κατὰ τοῦ τυράννουσας (ἀκούε τὰ, ἀδελφε καέ.) Διατί λοιπὸν νὰ ἦσθε ἐκούσιοι δούλοι; Δὲν αἰσθάνεσθε τὴν συνειδήσιν σας ἐξεγειρομένην καὶ δὲν ἔχετε τὸ σθένος ν' ἀποτινάζητε τὸν ζυγὸν ὅστις σὰς πιέζει; Ἐάν ἐξακολουθῇ ἡ κατάστασις αὕτη προτιμότερον ὅα ἦτο να κλείσωμεν διὰ πατρὸς αἰ θύραι τοῦ κοινοβουλίου καὶ τὰ μὴ παρῶδωμεν τὸ πολίτευμα τὸ ὁποῖον κατεστήσαμεν φεράκη . . . »

Καὶ παρακατιῶν ἐπιφέρει τὰ ἐξῆς μεστὰ ἄλλους πατριωτικοῦ.

«Ἐπαυσαν πλέον ἐν ταῖς καρδίαις μας οἱ ἐθνικοὶ παλμοί· πᾶν ἰδανικὸν ἐθνικὸν ἐμαράνθη· τὸ βῆμα τοῦτο δὲν εἶναι πλέον βῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ δὲν ἀντηχοῦν ἐντεῦθεν οἱ πόθοι τοῦ ἔθνους. Τὸ βῆμα τοῦτο κατήνησε χρηματιστικὴ τράπεζα ἐφ' ἧς καταστρώνονται ψευδεῖ, καὶ εἰκοτικοὶ λογαριασμοί. . . Οἱ δούλοι ἡμῶν ἀδελφοὶ ἔπαυσαν πλέον ἀτενίζοντες μὲ παρήγορον ὄμμα ἐφ' ἡμᾶς . . . »

Ἐλθόμεν μετὰ συγκινήσεως τὴν χεῖρα τοῦ σθεναροῦ ἀγορητοῦ κ. Γεροκωστοπούλου καὶ λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι ν' ἀπανθίσωμεν καὶ ἐτέρας περικοπὰς ἐκ τῆς λομπρᾶς ἀγορεύσεως, δι' ἧς ἐπὶ δύο ὥρας συνεκράτησε μετέωρον τὸ κοινοβούλιον καὶ τὰ πλήθοντα ἀκρατήρια!

Δευτέρω πράξις τῆς κοινοβουλευτικῆς τραγικοκωμῆδίας. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου συνεπέξ ἐνστάσεως περὶ μὴ ἀπικρίας ἐπανερχόνται οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὰ δὲ μπαούλα βλέποντα τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν πρὸς ἐξυπρέτησιν τοῦ αὐθέντου των ἀνωφελῆ καθισταμένην ἀνακτῶσι τὴν χεῖρσιν τῆς γλώσσης των διὰ νὰ ὑβρίσωσι καὶ ἐκχύσωσι τὸν ἴον αὐτῶν. . .

— Ποῦ εἶσθε σεῖς; Εἶναι κακοήθεια αὐτὸ ὅπου κάμνετε! . . . κραυγάζουσι πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους.

— Εἶσθε κακοήθειες σεῖς, ἀπαντᾶσιν ἐκεῖνοι. . .

— Μὰς ἐμπαίζετε! . . . Τί ἔχετε νὰ εἴπητε σεῖς; ἀναφωνεῖ τις ἐκ τῶν κυβερνητικῶν πρὸς τὸν κ. Βαλσαμάκη, ἀνεργόμενον ἐπὶ τὸ βῆμα ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγορεύσιν του. . .

Ἐπιτίθενται δὲ κατ' αὐτοῦ τὰ μπαούλα καὶ ζητοῦσι νὰ

καταβιάσασαι τὸν ῥήτορα ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀθαιρέσας
 ν' ἀφαιρέσασαι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ τῆς συζητήσεως
 ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συναγίζοντες καὶ κατὰ τύπους τοὺς συν-
 ταγματικούς θεσμούς, ὡς ἐσφαχίαν αὐτοὺς κατ' οὐσίαν, δὲν
 ἀρκοῦνται δὲ, οἱ ἀλιτήριοι, ἐπιβαλλόμενοι διὰ τοῦ ὕλικου ὄγκου
 τῆς πλειοψηφίας εἰς πᾶσαν συζήτησιν ἀλλὰ πειρῶνται νὰ
 καὶ ἑτέραν χρῆσιν τῆς ὕλικῆς ἰσχύος αὐτῶν ποιήσονται, τῆς
 σωματικῆς ρώμης τῶν βραχιόνων αὐτῶν . . .

Ἄλλὰ δὲν ἐπιτυγχάνουσι . . . Τὰ εὐρίσκουρ σκοῦρα,
 πέρρουρ τὰ βρεμμέτα τους καὶ ἀποσύρονται ἐκ τῆς θέσεως
 τῶν κατασηγυμένω, οἱ εὐπειθεῖς δοῦλοι τοῦ τυράννου! . . .

* *

Συνεδριάσεις. . . ἐπ' ἀνωφορίων!

Ἡ τρίτη πρᾶξις δύνανται ν' ἀποτελέσῃ αὐτοτελῆ κωμω-
 δίαν ὑπὸ τὴν ἀνω ἐπιγραφὴν. . . ἐνῶ ἑτέρα κωμωδία, «τὸ
 Ρογγαλιτὸ» ἐδίδετο ἀπὸ τοῦ προεδρείου κατὰ τὴν ἀγόρευ-
 σιν τοῦ κ. Βαλσαμάκη. . . ὑπνώπτοντος νήδυμον ἐπ' αὐτοῦ
 ἐνὸς καταβληθέντος ὑπὸ τοῦ καμᾶτου καὶ ἀρροσιωμένου μέχρι
 ἐξαντλήσεως θεράποντος.

Ἀναγινωσκόμενου τοῦ καταλόγου ὅπως βεβαιωθῆ ἂν ὑ-
 πάρχη ἀπαρτία—ὁ προεδρεύων ἀμίμητος κ. Κοκκέβης ζητεῖ
 νὰ συγκαταριθμηθῇ ὡς παρόντα καὶ τὸν κ. Βαλσαμάκη. . .
 διὰ τοῦ ταμπάρου του, ὑπερ ἀντιπροσωπεύει τὸν κ. Βαλσα-
 μάκη κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν ἐνὸς ἐκ τῶν μπαούλωρ, εἰς ὃν
 δίδει πίστιν ὁ καλὸς κ' ἀγαθὸς προεδρεύων καὶ ἐπιμένει νὰ
 σημειώσῃ ὡς παρόντα τὸν κ. Βαλσαμάκη. . .

Τὶ λαμπρὸν τῷ ὄντι θά ᾔτο διὰ τὸν κυβερνῶντα σατρά-
 πην ἂν αἱ ἀπαρτίαι κατορθοῦντο δι' ἐπαρωφορίων.

Ἄλλὰ καὶ τί διαζέρει τάχα κοινοβούλιον ἐκ μπαούλωρ,
 ὡς προσπαθεῖ νὰ τὸ καταστήσῃ ὁ ἀναμορφωτῆς, τοῦ ἐξ ἐπα-
 νωφορίων τοιοῦτου; . . .

Ἄς υποβάλλῃ τοιοῦτο νομοσχέδιον ὅτι «τὰ ταμπάρη ἀν-
 τιπροσωπεύουσι τοὺς βουλευτάς» καὶ ἄς ᾔναι βέβαιος ὅτι τὰ
 μπαούλά του θά τὸ ψηφίσουν. Ἄλλως, τί μπαούλο, τί
 ταμπάρη; . . .

Φανταζόμεθα τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς τελειότητος κοινοβου-
 λευτικοῦ πολιτεύματος ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταμπάρων, προεδρευο-
 μένων ὑφ' ἐνὸς . . . Κοκκέβη! . . .

Ἄς υποβάλλῃ νομοσχέδιον ὁ ἀγγλομαθὴς κοινοβουλευτικὸς
 ἀνὴρ! . . .

Ὁ κ. Κοκκέβης ἐν μέσῳ ἐπανωφορίων θά ᾔναι εἰς τὸ στοι-
 χεῖόν του! . . .

* *

Ἄλλὰ τοῦ ἐπιτηροῦτος τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου ἐκ τῶν ἀν-
 τιπολιτευομένων κ. Σάκη ἀντιστάντος κατὰ τῆς παρανομίας ἐξεγεί-
 ρεται κατ' αὐτοῦ σύμπας ὁ ὄγκος τῶν μπαούλων καὶ ὁ ἀντι-
 προσωπεύων τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀπὸθεῖται καὶ καταρρίπτεται ἀπὸ τοῦ
 προεδρείου. Ἐν μέσῳ δὲ ὕβρεων, ἀντεγκλήσεων, ἀπειλῶν, παλληκαρι-
 σμῶν καὶ ἀπεριγράπτου θορύβου εἰσορμῶσιν εἰς τὴν αἴθουσαν οἱ ἐν τοῖς
 δωματίοις ἄλλοι ἀντιπολιτευόμενοι, καταρρίπτονται τὰ παραβάνια ἐν
 τῇ μετὰ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς φρουρᾶς, τυλησάντων νὰ κωλύσωσι
 τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, πάλη καὶ οἱ καθ' ἐνὸς
 ἐπιθείντες ἀνὰ ἄνδρῳ ἀποσύρονται εἰς τὰς θέσεις τῶν . . . Ἀπαιτεῖται
 ἡ κατάβασις ἀπὸ τῆς προεδρικῆς ἑδρας τοῦ κ. Κοκκέβη, ὅστις καὶ κα-
 τέρχεται ἐν μέσῳ φοβερῶν κραυγῶν καὶ σατανικοῦ θορύβου . . . παρα-
 πονούμενος ὅτι «τὸν ἐφοβέρισαν μὲ κουμποῦρι» . . .

Ἀνατέλλει δ' ἐπὶ τῆς προεδρικῆς ἑδρας ὁ κ. Αὐγερινός, καίτοι
 πίσχων . . .

— Ἴδου τὸ τραγικὸν μέρος τῆς παραστάσεως! . . .

* *

Ἄλλ' ὁ ἔθνικός προδότης, ὁ πειραθεὶς ν' ἀρπάσῃ διὰ τοιούτων ἀ-
 θεμιτογυρίων καὶ παρανομίων, διὰ τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας 10,
 010 λιρῶν ἀπὸ τὸ λιμῶντον ἔθνος διὰ ν' ἀμείψῃ ἀτίμους ὑπηρεσίας
 τῶν καθαρμάτων Στήλμαν καὶ Σας καὶ ἀποτυχῶν ἐπιμένει ἐν τούτοις
 εἰς τὴν παράτασιν τῆς συνεδριάσεως καὶ ἀγορεύουσι πολλοὶ ἀντιπολι-
 τεύόμενοι καὶ ἐμμένει εἰς τὸ πείσμά του, ὁ ἥμιονος . . .

Ἐνῶ δὲ ἀνατέλλει εἰς τὸν ὄριζοντα ὁ ἀυγερινός . . . ὁ πρόεδρος
 κ. Αὐγερινός παραδέξω δύνει . . . κατερχόμενος τῆς ἑδρας του καὶ ἀ-
 ποσυρόμενος.

* *

ΤΑ ΣΤΕΝΑ.—Ἡ κατὰ τὴν συνδρίασιν τῆς προχθῆς Δευτέρας
 ἀγόρευσις τοῦ ἀ κ ἄ μ π τ ο υ κα μ φ θ ἔ ν τ ο ς ἐ π ἰ τ ἔ λ ο υ ς καὶ προ-
 τεῖναντος ὀνοεῖ συμβιβασμὸν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅπως κατορ-
 θώσῃ μὲ τὸ γλυκὸ νὰ βάλῃ στὸ χέρι τὸν προὑπολογισμὸν—δηλοῖ ὅτι
 ὁ ἀνωτάτος περιήλθεν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς στενωχωρίας μὴ δυνάμενος
 νὰ προβῇ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς καταστροφῆς καὶ δὴ ὅτι εὐρίσκεται ἤδη εἰς
 τὰ στενὰ τῶν . . . Ὑ ψ χ ρ ο π ο ὑ λ ῶ ν !

Ἐπέστη λοιπὸν ἡ στιγμή καθ' ἣν ἡ ἀντιπολίτευσις σώζουσα τὸ
 ἔθνος ἀπὸ τοῦ μητρολόα ὀφείλει ν' ἀγωνισθῇ μέχρι ἔσχατων καὶ κα-
 ταφέρῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ παχυδέρμου τέρατος τὸ ὕστατον καὶ
 κείριον κτύπημα τὸ coup de zanna! . . .

* *

Ὀλόκληρος ὁ λαὸς ἀτενίζει μετ' ἐλπίδος πρὸς τοὺς ἀκίμους ἐν τῇ
 κοινοβουλίᾳ ἀγωνιστάς, τὰς ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτῶν μαχομένους.

Κατὰ τῆς ὕλικῆς ἰσχύος, κατὰ τοῦ ὄγκου τῶν ψήφων τῶν νεο-
 σπάστων ἢ μπαούλων τοῦ σατράπου τῆς ὕλικῆς βίας
 τῆς κτηνώδους δυνάμεως ἀνταχθήτω οὐ μόνον ἡ λογικὴ δύναμις τῶν,
 ἐπιχειρημάτων ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο μέσον πρὸς ματαίωσιν τῶν παρα-
 νόμων σκοπῶν τοῦ τυράννου. . .

Κατὰ τῶν πραξικοπημάτων τὰ πραξικοπήματα.
 Κατὰ τῆς φαύλης αὐθαιρεσίας ἡ ὕλικὴ βία.
 Κατὰ τῆς τυραννίας ἡ ἐπανάστασις! . . .

Τζὰκ ὁ ἀντεροδογάλης.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ—ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Σήμερον εορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου.
 Δύο δὲ κυρίως κατηγορίαι πιστῶν εορτάζουσι κατ' ἐξοχὴν τὸν
 ἅγιον.— Ἐκ τοῦ ὄραίου φύλου αἱ ἔγκυοι, συρρέουσαι εἰς τὸ παρὰ τὴν
 Μητρόπολιν Βυζαντινὸν παρεκκλήσιον τοῦ ἁγίου καὶ μυρία ἀναθήματα
 καὶ τ ἄ μ α τ α ἀφιερῶσαι.

Ἄλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἀσχήμου φύλου ὑπάρχουσιν οἱ εορτάζοντες τὸν
 ἅγιον μετὰ θερμῆς λατρείας καὶ φανατικῆς εὐλαΐας. Δὲν εἶναι μόνον
 τὰ εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν μέλη τοῦ ὄραίου φύλου ἄτινα προ-
 σδοκῶσι «νὰ δοῦνε καλὴ λευερία ἀπὸ τὸν Ἄϊ—Λευθερίη.
 Ὑπάρχουν καὶ ἄνδρες ἔχοντες ἀπόλυτον ἀνάγκην τοῦ ἁγίου καὶ
 ἐπικαλούμενοι αὐτόν.

* *

Ἄπορεῖτε βεβαίως καὶ ἐξίστασθε. . .
 Διερωτᾶσθε, οἱ ἀναγνώσταί τοῦ «Ραμπαγᾶ», ποιοὶ οἱ ἄνδρες οὗτοι
 οἱ . . . καστρωμένοι. Ἄλλ' ἡσυχάσατε.

Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ ἀνδρῶν. . . ἐγγύων.
 Οὐδὲ κἂν περὶ τῶν κ. κ. Καστριωμένων, τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ δικη-
 γόρου.

Οἱ κατ' ἐξοχὴν γεραίροντες καὶ πανηγυρίζοντες τὸν ἅγ. Ἐλευθε-
 ριον ἐν κρυπτῷ ὅμως καὶ παραδύστω εἶναι. . . οἱ φυλακισμένοι!

Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀτυχεῖς, τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας στερούμενοι, τὸν
 ἅγιον Ἐλευθέριον τιμῶσιν, ὡς κατ' ἐξοχὴν προστάτην ἅγιον αὐτῶν καὶ
 θύουσιν αὐτῷ σπονδὰς αἵνου ἢ οἶνοπνεύματος λάβρα καὶ μετὰ φόβου. . .
 ἀ ρ χ ι φ ὑ λ α κ ο ς εἰσαγομένου. Ὀμνύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου.
 «Μὰ τὸν Ἐἰ Λευθερίη». — εὐχονται ἀλλήλοις «Καλὴ—Λευθε-
 ρία» καὶ οὔτε Χριστοῦ γυναικα οὔτε Πάσχα οὔτε Θεοφάνεια
 συγκινοῦσι τοὺς δυσμοίρους τῆς ἐλευθερίας ἐραστάς ὅσον ὁ ἕγ. Ἐλευθε-
 ριος. Τ ἄ μ μ α τ α εἰς αὐτόν, προσευχαί καὶ δεήσεις πρὸς αὐτόν, εὐχαί
 πρὸς ἀλλήλους ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ μαχαίρωματα ἔτι—εἰς παρφη-
 χυμένα ἐποχὰς—ὅπως σπεύσων σπονδὰς αἵματος εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου.

Ἀπὸ τῆς χθες δὲ οἱ κώδωνες τοῦ παρὰ τὴν Μητρόπολιν παρεκκλη-
 σίου τοῦ ἁγ. Ἐλευθερίου ἤχουντες χαρμωσύνως ἠλεκτρίζουσι τὰς καρ-
 δίας τῶν φυλακισμένων καὶ ἐπιχέουσι συγκινήσιν καὶ ἐλπίδας ἀπελευ-
 θερώσεως εἰς τὰς καρδίας τῶν δυσμοίρων, ὡς νὰ ἤχῃ ὁ κώδων τῆς ἐ-
 λευθερίας αὐτῶν.

Καὶ ὁ «Ραμπαγᾶς», ὁ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου θερμὸς λάτρης
 καθιερχθεὶς ὑπὸ δουλόφρονος καὶ τυραννικῆς ἐξουσίας καὶ ἀποστερηθεὶς
 καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, συνευρτάζει μετὰ τῶν λοιπῶν
 ἀτυχῶν καθιεργμένων τὴν εορτὴν τοῦ ἁγ. Ἐλευθερίου.

Βοηθείά μας λοιπὸν ὁ ἅγιος τῶν φυλακισμένων!
 Καὶ χαρετίσματα εἰς τὸν ἐλευθερον ἀδελφὸν Ρόκκον.

Συναξίρι.